

§ 11-13 Arbeidsavklaringspenger

Arbeidsavklaringspenger gis til medlem som har fått sin arbeidsevne, jf. § 11-5, nedsatt med minst halvparten og som fyller ett av vilkårene i § 11-6.

Det kan også gis arbeidsavklaringspenger

- a) i ventetid under utarbeidelse av aktivitetsplanen, jf. arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 14a,
- b) i ventetid før aktiv behandling eller et arbeidsrettet tiltak starter
- c) i inntil fire måneder når medlemmet som følge av sykdom skal vurderes for uførepensjon. Dersom krav om uførepensjon ikke er behandlet innen den fastsatte vedtaksperioden, kan perioden forlenges i inntil fire nye måneder. Årsaken til at kravet ikke er behandlet må dokumenteres i saken.

Det kan også gis arbeidsavklaringspenger i inntil seks måneder til medlem som ikke har opparbeidet seg ny rett til sykepenger etter kapittel 8 og

- a) som tidligere har mottatt arbeidsavklaringspenger og igjen blir arbeidsufør som følge av en annen sykdom innen seks måneder, selv om nedsettelsen i arbeidsevnen antas å være rent forbigående,*
- b) som tidligere har mottatt arbeidsavklaringspenger og igjen blir arbeidsufør som følge av samme sykdom innen ett år, selv om nedsettelsen i arbeidsevnen antas å være rent forbigående,*
- c) som tidligere har mottatt sykepenger etter kapittel 8 i til sammen 248, 250 eller 260 sykepengedager i løpet av de siste tre årene (§ 8-12), og igjen blir arbeidsufør mens vedkommende er i arbeid.*

Det kan også gis arbeidsavklaringspenger i inntil seks måneder til studenter under 26 år som har behov for aktiv behandling for å kunne gjenoppta studiet. Studenten må ha vært sammenhengende arbeidsufør i minst 20 uker på grunn av alvorlig sykdom.

Arbeidsavklaringspenger kan tidligst gis fra det tidspunktet da kravet om ytelsen ble satt fram.

Det gis ikke arbeidsavklaringspenger i arbeidsgiverperioden for sykepenger, jf. § 8-19.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om når det kan gis arbeidsavklaringspenger.